

PRZYWIĄZANIE (3) *sb n*

a jasne; teksty nie oznaczają -é lub oznaczają niekonsekwentnie.

sg N przywiązani(e) (2). ◇ [D przywiązaniu.] ◇ A przywiązani(e) (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. przywieszowanie, Linde XVIII w. s.v. przywieszać i przywieszać się.

I. *Rzeczownik od „przywieszać”: przymocowanie, połączenie przez wiązanie; alligatio Mącz, Cn; religatio Calep, Cn; alligatura, annexus Cn (3) : Alligatio, Prziwieszanie. Mącz 193b; Calep 908b.*

Wyrażenie: »do słupa przywieszanie« (1): Siodma [częstka Historii o męce Pańskiej] wznawia odeflanie do Piłatá. Tám Pan nie ieden łtus lekkości y boleści wytrwał. Naprzod [...] wżgárdzenie wżelákich dowodow niewinności [...]. Potym łromotne Páná nášzego obnázenie/ do słupá okrutne przywieszanie/ y frogie á niezmierne łubtelnego ciálá iego wżyłtkiego łkátowanie. LatHar 317.

II. *[Miejsce, gdzie coś jest ze sobą związane:*

W połączeniu szeregowym: ⟨...⟩ iuncture inferioris nadolnemv przywieszanyv/ przyłnurowanyv/ przykovanyv TomZbrudzBrul Ex 28/27.]

Synonim: II. przysnurowanie.

Cf PRZYWIĘZĄĆ